

vedrører. For eksempel skal regnskabsmateriale for regnskabsåret 1997 opbevares til og med år 2002. 5-årskravet er videreført fra den nugældende lov og bekendtgørelse og skyldes, at retstvister, skatsspørgsmål, straffesager m.v. i langt de fleste tilfælde er indledt inden udløbet af denne frist. 5-års fristen i den nugældende bogføringsbekendtgørelse synes ikke at have givet anledning til problemer i den henseende.

Skattelovgivningen kræver i enkelte, særlige tilfælde, at bestemte dele af regnskabsmaterialet opbevares over en længere periode end 5 år.

Opbevares regnskabsmaterialet elektronisk - f.eks. ved at det scannes elektronisk - skal dette uden bearbejdning kunne udskrives i klarskrift i hele opbevaringsperioden. Bestemmelsen forbyder ikke opbevaring af regnskabsmateriale i krypteret form, da en dekryptering i forbindelse med udskrivningen ikke anses som »bearbejdning, beregninger eller tilpasninger«. Derimod forbyder bestemmelsen omberegninger af sumtotaler på samlebilag, momsregninger og rabatregninger m.v. Ændringer af kundeadresser m.v., anses ikke for bearbejdning, beregninger eller tilpasninger i forslaget forstand, medmindre de har betydning for registreringerne samt transaktions- og kontrolsporet. Såfremt der kræves en tidligere programversion for at kunne udskrive elektronisk lagret regnskabsmateriale i klarskrift, skal en sådan programversion også gemmes.

Benytter virksomheden et relationsdatabasesystem, kræves det, at de data, som indgår i registreringerne, fastlåses i den form, de har på registrerings-tidspunktet. Alternativt skal virksomheden opbevare et særskilt eksemplar af de data, som ligger til grund for registreringerne. Også her kan der ses bort fra oplysninger, som ikke har betydning for registreringerne samt transaktions- og kontrolsporet.

Ved udskrivning i klarskrift forstås en udskrivning på papir eller mikrofilm i et læsbart format, f.eks. fakturaformat eller tilsvarende struktureret, overskueligt og entydigt forståeligt format. Kan regnskabsmaterialet alene udskrives på en edb-skærm eller til en edb-fil, er dette ikke tilstrækkeligt til at kunne opfylde kravet om klarskrift, da det herved vil være nødvendigt at være i besiddelse af et edb-system for at kunne læse materialet. Kravet i forslaget stk. 3 indebærer således, at systembeskrivelsen efter § 14, stk. 3, nr. 2, altid skal foreligge på papir eller mikrofilm.

Bestemmelsen stiller ikke krav om, at materialet for alle 5 år nødvendigvis skal opbevares på samme medie. Dele af materialet kan f.eks. opbevares på papir, medens andet materiale kan opbevares elektronisk - dog ikke den del af systembeskrivelsen, der altid skal foreligge på papir. Det er også tilladt at udskrive elektronisk opbevaret materiale på papir og

herefter slette den elektroniske udgave, såfremt det er nødvendigt, f.eks. i forbindelse med udskiftning af edb-systemer. Det må dog forudsættes, at man ikke går væk fra elektronisk opbevaring, hvis ikke der er tvingende grunde.

Efter de eksisterende regler skal eksterne bilag, der overføres til elektronisk medium eller lign., opbevares i 1 år efter ledelsens underskrivelse af det regnskab, som bilagene vedrører. Denne opbevaring af fysiske bilag skal efter de nugældende regler ske sideløbende med den elektroniske opbevaring. Kravet foreslås ophævet, da det er unødvendigt.

Der henvises til forslaget § 14, hvor det kræves, at virksomheden skal udarbejde en beskrivelse, som muliggør en fremfindning og udskrivning i klarskrift af regnskabsmaterialet.

Til § 11

Forslagets § 11 viderefører undtagelsen for detailhandlens opbevaring af kassestrimler. Da kassestrimler kan have meget forskelligt indhold og kan være svære at afgrænse, omtaler forslaget også tilsvarende interne bilag for salg, således at det ikke omhandler egentlige kassestrimler alene.

Undtagelsen vedrører alene interne bilag, der ligesom kassestrimler dokumenterer varesalgsregistreringer. De behøver i overensstemmelse med forslaget § 5 ikke at være på papir. Registreringerne skal naturligvis fortsat indgå i virksomhedens bogføring. Kravet om transaktionsspor i § 8, jf. § 4, stk. 1, indebærer, at registreringerne også skal kunne følges til regnskabet.

Forslaget omfatter ikke interne bilag vedrørende salg af virksomhedens anlægsaktiver eller andre aktiver, der ikke er varebeholdninger eller lign., fordi dette ikke er varesalg.

Til § 12

Forslaget til § 12, stk. 1, svarer til den nuværende bogføringsbekendtgørelses § 21, stk. 1. Baggrunden for kravet om opbevaring her i landet skal ses i lyset af mulighederne for offentlige myndigheder - herunder Told & Skat - til at få udleveret materiale i forbindelse med løbende kontrol.

At regnskabsmaterialet skal opbevares i Danmark, betyder imidlertid ikke, at bogføringen skal ske i Danmark, hvis blot den bogføringspligtige overholder opbevaringskravet til regnskabsmaterialet.

For at lette virksomhedernes mulighed for at få foretaget bogføring i udlandet, f.eks. hos en udenlandsk modervirksomhed, i forbindelse med udlicitering af bogføringsaktiviteter eller ved lignende hensigtsmæssige og naturlige foranstaltninger, indehol-